

בש"פ 6891/21 - מדינת ישראל נגד שריף אבו כף, ג'ורג' אבו כף, סהר אבו כף

בית המשפט העליון

בש"פ 6891/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. שריף אבו כף
2. ג'ורג' אבו כף
3. סהר אבו כף

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע
במ"ת 30182-08-21 מיום 14.10.2021 שנתן כב'
השופט נסר אבו טהה

בשם העוררת: עו"ד ורד חלאוה
בשם המשיבים: עו"ד סמיר אבו עאבד

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) מיום 14.10.2021 במ"ת 30182-08-21, בגדרה הורה בית המשפט על העברת המשיבים למעצר בית.

רקע

1. ביום 12.8.2021 הוגש כנגד המשיבים כתב אישום. כתב האישום מייחס למשיב 1 עבירות חבלה בכוונה מחמירה, חבלה במזיד, אימים, נהיגה ללא רישיון, ונהיגה ללא ביטוח; למשיב 2 עבירות חבלה בכוונה מחמירה וחבלה במזיד; ולמשיב 3 עבירת חבלה בכוונה מחמירה, הכל לפי סעיפים 329(א)(2), 413ה ו-192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; סעיפים 10(א) ו-62(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; וסעיף 2 לפקודת הביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

2. על פי עובדות האישום הראשון, המשיבים 1 ו-2 והמתלוננים ע', ח' ו-ש' הם קרובי משפחה, וקיים ביניהם סכסוך מתמשך (להלן: המתלוננים). המתלוננים נהגו סמוך למרכז המסחרי בתל שבע, כאשר המשיבים 1 ו-2 הגיעו למקום ברכב, בו נהג המשיב 1 ללא רישיון נהיגה. המשיב 1 החל לקלל את ע' ו-ח' קללות רבות, ואיים על ע'. בהמשך, עת עצרו המתלוננים בבית מרקחת, שוב עצר בסמוך אליהם המשיב 1 בג'יפ, איים עליהם וקילל אותם. בהמשך, שבו המשיבים 1 ו-2 למקום בו היו באותה עת המתלוננים וכאשר הבחינו בהם, פתחו בנסיעה מהירה לעברם כשהמשיב 1 נוהג בג'יפ והמשיב 2 יושב לידו, בכוונה להטיל בהם נכות או מום או לגרום להם לחבלה חמורה. המתלוננים נאלצו לקפוץ מהדרך כדי להימנע מפגיעה, אז הוציא המשיב 2 את פלג גופו העליון מהחלון ויידה לעברם אבן, אשר גרמה נזק לרכב.

על פי עובדות האישום השני, על רקע הסכסוך המדובר, החליטו המשיבים 1 ו-3 לתקוף את המתלוננים ולגרום להם חבלה חמורה. המשיבים 1 ו-3 הגיעו ברכב, בו נהג המשיב 1 ללא רישיון, סמוך לחנות לחומרי בניין בה היה ע' עם אביו. המשיב 3 ירד מהרכב בסמוך לע' כשהוא מחזיק מוט ברזל ארוך בידו והכה אותו בגבו ובידו השמאלית. כאשר הבחין אביו של ח' במתרחש, פתח המשיב 1 בנסיעה מהירה לכיוונו. האב הצליח לקפוץ הצידה אל מאחורי שקי פסולת וכך ניצל מפגיעה. המשיב 1 המשיך בנסיעה, פנה פניית פרסה ונסע במהירות לעבר ע', פגע בו עם הרכב והפילו ארצה. המשיב 1 המשיך בנסיעה אחורנית לכיוון ח', בעודו שכוב על הארץ, ועלה עם הרכב על רגלו השמאלית. המשיב 3 לקח אבן ויידה אותה לעבר האב. אז נכנס המשיב 3 לרכב והמשיבים 1 ו-3 נמלטו מהמקום. כתוצאה ממעשיהם של המשיבים 1 ו-3 נגרמו לע' שפשוים וחבלות מפושטות.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה העוררת בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים. ביום 17.8.2021 הורה בית המשפט על עריכת תסקיר מעצר בעניינם של המשיבים.

מן התסקיר בעניינו של המשיב 1 עלה כי הוא מתקשה לבחון את דפוסי התנהגותו האלימים וכי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק. משכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו ממעצר.

מן התסקיר בעניינו של המשיב 2 עלה כי נשקפת ממנו רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות. שירות המבחן העריך כי מדובר באדם המתקשה לבחון את דפוסי התנהגותו האלימים, וזקוק לטיפול. משכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו.

אף מן התסקיר בעניינו של המשיב 3 עלו דברים דומים. על פי התסקיר, קיימת רמת מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק, ושירות המבחן לא בא בהמלצה על שחרורו ממעצר.

יוער, כי מן התסקירים עולה כי המשיבים הם שלושה אחים, וכי מקור הסכסוך עם המתלוננים – קרובי משפחה אף הם – הוא סכסוך בין אמם לבין אחיה, אחד המתלוננים. האם הוצעה על ידי המשיבים כמפקחת. עוד עולה מן התסקירים כי בין הצדדים נחתם הסכם סולחה, אך אחד המתלוננים הביע חשש מפגיעה נוספת כלפיו או כלפי בני משפחתו אם ישוחררו המשיבים ממעצרם.

4. ביום 14.10.2021, לאחר התרשמות מן המפקחים המוצעים, הורה בית המשפט המחוזי על שחרורם של המשיבים בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח לסירוגין של מספר מפקחים.

5. על החלטה זו הוגש הערר שלפניי.

נימוקי הערר

6. לעמדת העוררת, המעשים המיוחסים למשיבים מעידים על מסוכנות גבוהה ביותר, ואין בחלופת המעצר כדי להבטיח את שלילתה. נטען כי בית המשפט לא התייחס למסוכנותם של המשיבים, כפי שמשתקפת בתסקירי שירות המבחן, ולכך שלפי הערכת שירות המבחן הסכסוך בין המשפחות טרם רגע.

7. בדיון בפניי, שנערך ביום 15.10.2021, שבה באת כוח העוררת על נימוקי הערר. בא כוח המשיבים טען מנגד כי בית המשפט קמא התרשם מהערבים לחיוב ושאין מקום להתערב בהחלטתו. כן הדגיש כי הסכם הסולחה שנחתם מאיין את מסוכנותם של המשיבים.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון בערר על צרופותיו, ושמיעת טענות הצדדים בדיון בפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

9. למשיבים מיוחסות עבירות אלימות חמורות, אשר מקימות כשלעצמן עילת מסוכנות סטטוטורית לפי הוראות סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996. זאת ועוד, שירות המבחן התרשם כי מהמשיבים אכן נשקפת מסוכנות גבוהה. הדברים נכונים ביחס לשלושת המשיבים, ובפרט בשים לב לכך שלמשיב 1 מיוחסת מעורבות בשני אירועי התקיפה; לכך שלמשיב 2 מיוחסים מעשים חמורים במיוחד; ולכך שבעניין המשיב 3 תלוי ועומד הליך פלילי.

לא מצאתי כי עלה בידי המשיבים להוכיח כי הצליחו להפריך את חזקת המסוכנות, כלל ועיקר. בכך די כדי לקבל את הערר.

10. הלכה היא שסטייה מהמלצה שלילית בתסקיר מעצר תיעשה רק באופן חריג, מקום בו קיימים טעמים כבדי

משקל המצדיקים זאת (ראו והשוו, למשל: בש"פ 5004/21 מדינת ישראל נ' אבו עמרה(5.8.2021)). לא מצאתי כי הוצג כל טעם, ובוודאי שלא טעם כבד משקל, לסטות מההתרשמות השלילית של שירות המבחן מן המשיבים, בשים לב להערכתו בנוגע לרמת המסוכנות הנשקפת מהם.

11. אשר להסכם הסולחה שנחתם בין הצדדים, לא מצאתי שיש בו כדי לאיין, ואף לא כדי להפחית, את המסוכנות הנשקפת מהמשיבים, ועל פי העולה מתסקיר המבחן הסכסוך הוא "כגחלים הלוחשות מתחת לאפר", בוער וקיים, ותוצאות התפרצותו מי ישרנו. הסכם סולחה שנחתם זה עתה אינו מאפשר לקבוע כי פני הצדדים אכן לשלום יציב ולא ל"הפסקת אש זמנית" (ראו והשוו: בש"פ 556/21 מדינת ישראל נ' אל ג'ואברה(7.2.2021)). רק בחלוף פרק זמן משמעותי מההסכם, אם יוכח כי מדובר בהסכם ממשי ויציב, ניתן לשקול סולחה כנתון לעניין מסוכנותם של המשיבים (ראו והשוו: בש"פ 2705/21 מדינת ישראל נ' סלאימה(21.4.2021)). לדברים משנה תוקף, בפרט בשים לב לכך ששירות המבחן היה מודע להסכם הסולחה עת העריך את המסוכנות הנשקפת מהמשיבים, וכי אחד המתלוננים הביע חשש מפני פגיעה נוספת בו חרף הסכם הסולחה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי יש לייחס להסכם הסולחה כל משקל.

12. בשולי הדברים, מצאתי להעיר כי ספק רב אם אמם של המשיבים, אשר הוצעה כמפקחת, מתאימה לתפקיד זה. מעיון בתסקירי שירות המבחן עולה כי האם היא מחוללת הסכסוך, אשר הוביל למעשי האלימות החמורים המיוחסים למשיבים. בנסיבות אלה, קשה לראות בה דמות אשר יכולה לשמש כמפקחת אפקטיבית.

13. סוף דבר, הערר מתקבל. אני מורה על הארכת מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. מאליו מובן, כי ככל שיציגו המשיבים חלופת מעצר שתאיין את מסוכנותם, פתוחה בפניהם הדרך להגשת בקשה לעיון חוזר, ככל עצור.

ניתנה היום, ט' בחשוון התשפ"ב (15.10.2021).

ש ו פ ט